

Η ΙΣΤΟΡΙΑ των Ελλήνων έχει δεχτεί πολλά πλήγματα παραχάραξης και αυτό δεν είναι τυχαίο. Από τα αρχαία χρόνια σκοτεινές δυνάμεις αλλοιώνουν και πλαστογραφούν την ιστορία μας, με απώτερους σκοπούς τη δημιουργία συγχύσεων και αποπροσανατολισμού στις κατοπινές γενιές και σφετερισμό των επιτευγμάτων και του πολιτισμού των Ελλήνων. Ας έρθουμε όμως πιο κοντά στη σημερινή εποχή και στον Απόδημο Ελληνισμό της Αυστραλίας. Χιλιάδες μίλια μακριά από τη Μητρόπολη οι Ομογενείς διψάνε για επικοινωνία με καθετί το ελληνικό και θέλουν να κρατήσουν άσβεστη τη φλόγα του ανώτερου πολιτισμού που φανερώθηκε ποτέ στον πλανήτη μας. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους οι ιθύνοντες ΣΑΕ, Κοινοτήτων, Οργανισμών και οι Ιστορικοί μας έχουν μεγάλη υποχρέωση να ενημερώνουν τον Ελληνισμό για όλα τα θέματα που αφορούν την Πατρίδα μας και ιδιαίτερα για τον από Ανατολάς γείτονα μας που επιχειρεί με τη χιτλερική νοοτροπία της στρατιωτικής ισχύος του τη συρρίκνωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Πατρίδας μας και για τον από Βορρά που αμφισβητεί έμμεσα την Εθνική υπόσταση της Πατρίδας μας στην πιο αιματοποτισμένη περιοχή της τη Μακεδονία.

ΕΜΠΙΑΙΖΕΤΑΙ ο Ελληνισμός τον τελευταίο καιρό από τους Εφιάλτες ανάμεσά μας και τους «φίλους» μας που τρέχουν με υπερηχητική ταχύτητα να αναγνωρίσουν το έκτρωμα των Σκοπίων με μια σύνθετη ονομασία

που θα περιέχει το Ελληνικότατο όνομα Μακεδονία. Και λέμε ότι εμπαιζέται στην κυριολεξία ο Ελληνισμός, γιατί όταν Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση μας λένε ότι η σύνθετη ονομασία θα είναι γεωγραφικός προσδιορισμός, μοιάζει να μας λογαριάζουν τους Έλληνες σαν διανοητικά καθυ-

στερημένους ανίκανους να αντιληφθούμε ότι η προσθήκη γεωγραφικού προσδιορισμού, όταν παραμένει στο Σύνταγμα των Σκοπιανών άθικτη η εθνοφυλετική μονοπώληση της ονομασίας «Μακεδονία», δεν μπορεί να είναι τίποτε περισσότερο από σκέτη κοροϊδία. Γιατί παίρνοντας οι Σλαβόφωνες Σκοπιανοί το όνομα Μακεδονία θα ποζάρουν ως κληρονόμοι και συνεχιστές των παλαιών εκείνων Μακεδόνων, με τους οποίους δεν έχουν καμία φυλετική σχέση.

ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ πλέον για το όνομα των Σκοπίων θυμίζουν πια θέατρο του παραλόγου. Και οι προτάσεις που κατέθεσε ο Αμερικανός μεσολαβητής Μάθιου Νίμιτς είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα διαωνίσουν το πρόβλημα αντί να το λύσουν. Γιατί βέβαια αν γίνουν δεκτές θα σημαί-

συντηρήσει τον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών για την προσάρτηση και της «Αιγαιακής Μακεδονίας» που βρίσκεται «υπό Ελληνική Κατοχή», όπως αναγράφεται και στο Σύνταγμά τους. Και ακόμη το χειρότερο με το χρόνο θα περιθωριοποιήσουν τη δεύτερη ονομασία και θα επιβάλουν ντε φάκτο το «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Και τότε θα δούμε που θα πάνε να κρυφτούν οι εδώ Μπροστάρηδες μας που «ποιούν την νήσσα» και οι Χαμηλοτάβανοι της Πατρίδας μας που με το γεωγραφικό προσδιορισμό της Ελληνικής Πανολεθρίας επιδοτούν τον ασύστολο εθνικισμό των Σκοπιανών.

ΑΝΤΕΧΟΥΜΕ να δούμε την πραγματικότητα; Με τη σύνθετη ονομασία που θα περιέχει τον όρο Μακεδονία, άσχετα αν είναι γεωγραφικός προσδιορισμός τα Σκόπια «κλειδώνουν» το όνομα «Μακεδονία» και οικειοποιούνται με τη σύμφωνη γνώμη των «Κομμμάτων Εξουσίας» της Πατρίδας μας μια Ιστορία που ΔΕΝ τους ανήκει. Ο Πατριωτισμός επιβάλλει σε Μας τους Απόδημους, που δώσαμε τόσες και τόσες μάχες κατά της βρώμικης προπαγάνδας των πλαστογράφων της Ιστορίας και σφετεριστών του Ονόματος της Μακεδονίας μας, να Υψώσουμε για άλλη μια φορά τη Φωνή μας και να στείλουμε το Μήνυμα στην Αθήνα, ότι με κανένα τρόπο δεν πρόκειται να δεχτούμε οποιαδήποτε λύση με σύνθετη ονομασία που θα περιέχει το όνομα Μακεδονία! Είναι Εθνικό Χρέος να προτάξουμε ένα «ΟΧΙ» στην Παραχάραξη της Ιστορίας.

Όχι στην Παραχάραξη της Ιστορίας

νουν ότι τα Σκόπια θα διατηρήσουν το όνομα της Μακεδονίας στις σχέσεις τους με τη συντριπτική πλειοψηφία των κρατών του κόσμου και η Ελλάδα θα προσποιείται ότι το αγνοεί αρκούμενη στο ότι στους Διεθνείς Οργανισμούς θα χρησιμοποιείται μια σύνθετη ονομασία που θα γίνει κοινά αποδεκτή. Αν όμως σταματούσε μέχρι εκεί το ζήτημα θα ήταν το μικρότερο κακό για την Ελλάδα. Είναι όμως βέβαιο και το λένε στα βιβλία τους, ότι ένας τέτοιος συμβιβασμός απλώς θα

Κουρμπάνι της Αγίας Παρασκευής στο Μελισσοχώρι, ένα έθιμο με ρίζες αρχαίες

Θεσσαλονίκη- Το κουρμπάνι (ζωοθυσία) της Αγίας Παρασκευής αναβιώνουν κάθε χρόνο με ευλάβεια οι κάτοικοι του Μελισσοχωρίου, ένα από τα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου Μυγδονίας. Πρόκειται για ένα έθιμο, με αρχαίες ρίζες, που συγκεντρώνει όλους τους κατοίκους της Μπάλτσας (παλιά ονομασία του Μελισσοχωρίου), αλλά και από την ευρύτερη περιοχή.

Οι προετοιμασίες ξεκινούν πολλές ημέρες πριν από τη γιορτή, με σημείο αναφοράς το εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής με το αγίασμα, που έχει «φωλιάσει» σε μία από τις πολλές καταπράσινες ρεματιές της περιοχής, οι οποίες συνθέτουν έναν ιδιαίτερης ομορφιάς υγρότοπο. Η υπόθεση αφορά όλους, μικρούς και μεγάλους, άντρες και γυναίκες, που εθελοντικά προσφέρονται για να τηρηθεί το έθιμο, ευχαριστώντας την Αγία, στην οποία προσφεύγουν σε κάθε δύσκολη στιγμή. Από τις πέντε το πρωί, ανήμερα της γιορτής, οι άντρες ξεκινούν τις προετοιμασίες. Η σφαγή των ζώων (πέντε αγελάδες και πάνω από 20 γιδοπρόβατα, φέτος), δεν γίνεται στο χωριό, όπως τα χρόνια τα παλιά. Έπρεπε όμως να καθαρίσουν τα σφαγιά, που προσέφεραν ως τάμα κάτοικοι της περιοχής, να καθαρίσουν και τα είκοσι καζάνια, που στήθηκαν κοντά στο εκκλησάκι, για να σιγοβράσουν το κουρμπάνι, πάνω σε ξύλα, ώστε το βράδυ να μοιραστεί στους προσκυνητές. «Κάθε χρόνο εκατοντάδες προσκυνητές έρχονται α-

πό την γύρω περιοχή, αλλά και από τη Θεσσαλονίκη», θα πας πει ο Γιάννης Ντουλαπτοής, γέννημα θρέμμα Μπαλτσιανός, ο οποίος είναι ένας από τους πρωτεργάτες του κουρμπανιού. «Για εμάς το έθιμο είναι μέρος της ζωής μας και δεν νοείται να λείπει κανείς από τη γιορτή. Είμαι 55 χρονών και μόνο στα δύο χρόνια που ήμουν φαντάρος δεν μπόρεσα να έρθω». Η Μπάλτσα ήταν ένα από τα μεγαλοχώρια της περιοχής, με δική της ιστορία, θα μας πει ο Αντιδήμαρχος Βασίλειος Αδαμόπουλος. Επί τουρκοκρατίας στο χωριό υπήρχε ημιγυμνάσιο, ενώ το ειρηνοδικείο, με μόνιμο ειρηνοδίκη, λειτούργησε εδώ έως το 1970. Ο ίδιος θυμάται, όταν ήταν μικρό παιδί να έρχεται κόσμος πολύς, με κάρρα, κάποιιοι για να μείνουν και στην αγρυπνία, την οποία και σήμερα ακόμα τηρούν την παραμονή, κυρίως οι γυναίκες του χωριού. Σε ένα άλλο σημείο του οικισμού, πλάι σε μία από τις πολλές πηγές, κάτω από γέρικα πλατάνια, περισσότερες από σαράντα εθελόντριες ανέλαβαν από νωρίς το πρωί να καθαρίσουν τα κρεμμύδια και να τρίψουν τις ντομάτες για το κουρμπάνι. Τα χίλια διακόσια κιλά κρεμμύδια «έφηναν» από τα χέρια τους χωρίς να το καταλάβουν, με γέλια και ιστορίες, που διηγούνται οι γηραιότερες. Και είχαν πολλά να πούνε. Η 77χρονη Κατίνα Τζέκη δηγήθηκε για τα πολλά θαύματα της Αγίας Παρασκευής. Μας δηλώνει ότι όσο έχει δυνάμεις θα είναι εκεί, μαζί με όλες τις γυναίκες, για να εκπληρώσει το τάμα, έτσι όπως την ορμήνευσε η μάνα της από μικρό παιδί. Θυμάται τα παλιά πα-

νηγύρια- που δυστυχώς δεν γίνονται πια-με τα νταούλια και τα όργανα να δίνουν το τόνο σε μία μεγάλη υπαίθρια γιορτή στην πλατεία του χωριού. Στο κουρβεντολόι θυμούνται και το Αθάνατο Νερό (μία ακόμα πηγή του Μελισσοχωρίου), που ο θρύλος θέλει να έχουν γιατρευτεί ακόμα και λεπροί, αλλά και την πανήγυρη του Προφήτη Ηλία, όπου επίσης γινόταν κουρμπάνι πριν από μερικές δεκαετίες. Η συζήτηση και τα πειράγματα ζωντανεύουν όταν έρχεται και ο Δήμαρχος Μυγδονίας, Αστέριος Γ. Γαβότσης, για να τους ευχηθεί χρόνια πολλά, πριν πάει στους άνδρες, που το έθιμο θέλει να τρώνε χώρια από τις γυναίκες. Γι' αυτές βράζει ένα ξεχωριστό καζάνι, που θα το μοιραστούν όλες μαζί, όπως κάθε χρόνο. Εντωμεταξύ οι άνδρες έχουν στήσει τη δική τους συντροφιά, δίπλα στα καζάνια, μαζί με τον ιερέα του χωριού, τον Δήμαρχο και τον Αντιδήμαρχο. Περιμένοντας να γίνει το κουρμπάνι, παρ' όλη τη ζέστη, το τσίπουρο ρέει άφθονο. Η συνταγή δεν είναι μυστική, θα μας πει ένας από τους «αρχιμάγειρες», ο Πέτρος Ατζέμης, που 45 χρόνια ανελλιπώς δίνει το παρών. Τα κρέατα πρέπει να σιγοβράσουν, έχοντας προσθέσει τα μυρωδικά (ρίγανη, μαύρο και κόκκινο πιπέρι, μπαχάρι, γαρύφαλλο, μαζί με τα κρεμμύδια και τις ντομάτες), μα πάνω απ' όλα θέλει καλή καρδιά. Το πρώτο πιάτο από το κουρμπάνι θα πάει στην εκκλησία και μετά τον εσπερινό όλοι θα γευτούν το πεντανόστιμο βραστό. Μια ευχή ακούσ' απ' όλα τα χείλη όλων και με αυτή μας κατευόδωσαν: Και του χρόνου με υγεία.

